

РЕШЕНИЕ

№ 357

гр. Дупница, 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, V-ТИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **Страхил Н. Гошев**

при участието на секретаря **Росица К. Ганева**
като разгледа докладваното от **Страхил Н. Гошев** Административно наказателно дело № 20231510200699 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № ДАИ-0000111 от 01.06.2023 г., издадено от Главен секретар на ИА „АА“, със седалище в гр. София, с което на **Е. Г. И.**, от с. ***, общ. Дупница, с ЕГН *****, на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 178в, ал. 3, т. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба” в размер на **500,00 лева**, за нарушение на чл. 11в, т. 4, вр. с т. 12, пр. 1-во, вр. с чл. 24, ал. 3, т. 4 и т. 5 и чл. 30, ал. 7 от *Наредба № 36/15.05.2006 г., на МТ.*

Недоволен от НП е останал санкционираният субект, който обжалва НП в срок. В жалбата се излагат съображения, че атакуваното НП е незаконосъобразно и неправилно. Твърди се, че е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалноправните разпоредби. Иска се отмяна на същото.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от редовно упълномощен процесуален представител - адв. С., който поддържа жалбата. Същият излага и допълнителни съображения в нейна подкрепа, като pledира за отмяна на НП. Претендира присъждане на разноски.

Въззиваемата страна е редовно уведомена, представлява се от редовно упълномощен процесуален представител в съдебно заседание. Същият pledира за оставяне на жалбата без уважение и потвърждаване на обжалваното НП. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На 12.01.2023 г., в гр. Дупница, на ул. „Марков камък“ № 1, в психологическа лаборатория (ПЛ) № 286, вписана към удостоверение за регистрация (УР) № 0112/14.11.2014 г. на „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ д-р Иван Ибришимов“ ООД била извършена проверка от свидетелите П. К. и М. И., служители на ИА „АА“, със седалище в гр. София, в присъствието на Е. Г. И., който работи там на длъжност „психолог“. Същият предоставил изисканите му от контролните органи документи съхранявани в архива, от които било установено, че:

на 07.01.2023 г. при проведено от Е. И. психологическо изследване на лицето КАТ в психологическа лаборатория (ПЛ) № 287, с адрес: гр. Дупница, ул. „Хемус“ №3, вписана към удостоверение за регистрация (УР) № 0112/14.11.2014 г. на „Групова практика за първична извънболнична дентална помощ д-р Иван Ибришимов“ ООД е дал заключение „Допуска се“ и е издал удостоверение за психологическа годност № 817957 на лицето КАТ, с ЕГН *****, въз основа на липсващи данни, като: 1) не е обработил и оценил попълнените от лицето тестове от първа част на психологическото изследване; 2) не е обявил за невалидни два теста за познавателната сфера (първи и втори опит на „Коректурна проба“) и личностов тест „АГ-БП“, при които лицето не е спазило указанията за работа и не е попълнило отговори и; 3) не е дал заключение „Не се допуска“.

На място за констатациите от проверката бил съставен Протокол № 387 от 12.01.2023 г. за съответствие на психологическото изследване и водената документация на изискванията на нормативната уредба и методическите указания, подписан от служителите на ИА „АА“ и от жалбоподателя с възражения.

С писмо рег. № 81-00-00-314/17.03.2023 г. до Е. И., същият е поканен в 7-дневен срок от получаването му да се яви на адреса на ИА „АА“ в гр. София за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. В текста на писмото е посочено, че ако същият или негов представител не се яви, на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН актът ще бъде съставен в негово отсъствие. На стр. 2-ра от писмото с ръкописен текст е записано, че Е. И. се явил лично на 29.03.2023 г. в ИА „АА“ гр. София, ул. „Ген. Гурко“ № 5, но актовете не могат да бъдат съставени на тази дата поради отсъствие по болест на гл. експерт П. К. и ще бъдат съставени на 03.04.2023 г. при явяване на г-н И.. След този текст са налице подписи на гл. експерт М. И. и Е. И., запознат на 29.09.2023 г.

На по-късна дата - 04.04.2023 г. св. П. К. на длъжност „главен експерт“ в ИА „АА“ гр. София в присъствието на свидетелката М. И. и в отсъствие на жалбоподателя съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 320612 срещу Е. Г. И., за констатираните при проверката нарушения. Няма данни до същия да е била отправена нова покана или да е уведомен по-друг начин за промяната на датата на съставяне на АУАН от страна на актосъставителя и удължаване на срока до 04.04.2023 г.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено оспореното Наказателно

постановление № ДАИ-0000111 от 01.06.2023 г., издадено от Главен секретар на ИА „АА“, със седалище в гр. София, с което на **Е. Г. И.**, от с. ***, общ. Дупница, с ЕГН *****, на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 178в, ал. 3, т. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **500,00 лева**, за нарушение на чл. 11в, т. 4, вр. с т. 12, пр. 1-во, вр. с чл. 24, ал. 3, т. 4 и т. 5 и чл. 30, ал. 7 от *Наредба № 36/15.05.2006 г., на МТ*.

Словесното описание на нарушението и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление не съвпадат по признаци.

По доказателствата:

Горната фактическа обстановка съдът възприе изцяло въз основа на показанията на разпитаните в съдебно заседание свидетели К. и И., служители на ИА „АА“, както и въз основа на събраните по делото, представени от страните и изискани служебно от съда, множество писмени доказателства, всички приобщени след прочитането им по реда на чл. 283 НПК. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните свидетели, тъй като същите се подкрепят изцяло от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия и са в голяма степен логични, последователни и ясни. Няма данни за предходни влошени взаимоотношения на някой от двамата спрямо жалбоподателя или изобщо за някаква тяхна предубеденост. В същото време от изключителна важност са и част от събраните и приети писмени доказателства – протоколи, писма и т.н., вкл. отбелязванията направени в тях на ръка от съответните лица.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Въз основа на извършена цялостна и детайлна служебна проверка съдът счита, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП са допуснати няколко съществени процесуални нарушения – НП и АУАН са издадени от компетентни административни органи, спазен е срокът и формата за съставяне на АУАН и НП, като те съдържат почти всички необходими и предвидени в ЗАНН реквизити.

На първо място е допуснато нарушение на процедурата по чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, с оглед съставянето на АУАН в отсъствие на нарушителя и то без да са налице предпоставките на чл. 40, ал.2 от ЗАНН. Макар по-късно АУАН да е бил връчен редовно и лично на нарушителя на 20.04.2023 г., то същия не е съставен нито на отбелязаната в поканата дата – 29.03.2023 г., нито на определената по-късно поради отсъствие на актосъставителя друга дата – 03.04.2023 г., а на различна такава – 04.04.2023 г., за която нарушителят изобщо не е бил известен. Няма никакви доказателства, какво е наложило определянето на тази нова трета по ред дата. В горния смисъл виж и *Решение № 141 от 09.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 129 / 2020 г. на Административен съд – Кюстендил*. Макар и недотам съществено с оглед по-късното узнаване за АУАН това нарушение е в комбинация и с други такива, а именно:

Допуснато е в АУАН и след това идентично в НП и съществено нарушение по чл. 42,

ал.1, т. 4 и чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, доколкото не е налице цялостно и пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено същото. Нито в АУАН, нито след това в НП не е посочено изобщо специалното качество на субекта на нарушението, доколкото такова се съдържа в приетите за приложими материалноправна и санкционна норми, съответно - *чл. 11в от Наредба № 36/15.05.2006 г., на МТ и чл. 178в, ал.3, т. 6 от ЗДвП*. И в двете цитирани в АУАН и НП норми е прието, че субект на нарушението може да бъде само и единствено лице, което има качеството „психолог“. В случая при описание на нарушението жалбоподателят е санкциониран в лично качество и никъде не е записано, че е извършил нарушението, а още по-малко, че се наказва като субект на нарушението в качеството му на „психолог“. Последното представлява непреодолима непълнота, която нарушава правото на защита и няма как да бъде запълнена от съда с предположения относно качеството на субекта, който е посочен само в лично качество, като физическо лице със своите три имена и ЕГН. Изцяло в тази насока относно специалното качество на субекта виж и *Решение от 31.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 581 / 2019 г. на Административен съд – Перник; Решение № 78151 от 28.04.2020 г. по адм. н. д. № 16794 / 2019 г. на Софийски районен съд*. В тази връзка следва да се акцентира, че съществени елементи от обективна страна от състава на административното нарушение се съдържат и в текста на нормата на чл. 178в, ал. 3 от ЗДвП, която съдържаща девет отделни хипотези, като тези елементи, ако е прието за установено да са се проявили, следва да фигурират при описание на фактическия състав на нарушението, каквото не е сторено в акта, както не е сторено и в НП. В случая нарушението е подведено под хипотезата на чл. 178в, ал.3, т. 4 от ЗДвП, докато при описанието на същото безспорно се съдържат и са въведени и елементи от състава на друга хипотеза, тази по чл. 178в, ал.3, т. 6 от ЗДвП, доколкото се сочи, че нарушителят не е спазил изискванията за водене на документацията във връзка с организирането и провеждането на психологическото изследване, както и по чл. 178в, ал.3, т. 3 ЗДвП, като е нарушил последователността за провеждане на психологическото изследване от утвърдените указания, след като се твърди в АУАН и НП, че *не е обработил и оценил попълнените от лицето тестове и не е обявил за невалидни два теста за познавателната сфера (първи и втори опит на „Коректурна проба“) и личностов тест „АГ-БП“, при които лицето не е спазило указанията за работа*. С това допълнително съществено е ограничено правото на защита на наказаното лице, тъй като са смесени словесно и фактологически няколко възможни хипотези от наличните в нормата на чл. 178в, ал.3 от ЗДвП.

Непълната и неясна фактическа квалификация на деянието представлява съществено нарушение на процедурата за административно наказване, относно реквизитите на АУАН и НП по чл. 42, т.4 и т.5 и по чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН. Нарушението не подлежи на саниране в рамките на съдебното производство по делото. Обвинението не може да почива на предположения относно това, кое е конкретно приложимото материално право с оглед субекта или бланкетния характер на нормите в ЗДвП или Наредбата. Изцяло в този смисъл с оглед пълнотата на съдържанието при описание на нарушението виж и *Решение № 139/11.07.2023 г., по КАНД № 122/2023 г., по описа на АС-Кюстендил*.

Извън гореизложеното, ако не се вземат предвид и не се споделят доводите за допуснати формално няколко съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство при съставяне на АУАН и НП следва от обективна и субективна страна да се отбележи следното:

Без съмнение от събраните доказателства безспорно се установяват от обективна страна елементите на изпълнителното деяние на визираното административно нарушение, което подлежи на санкция по посочения в НП ред. Същото принципно е съставомерно и от субективна страна, доколкото касае действия и най-вече бездействия осъществени от жалбоподателя с пряк умисъл при пропускане на дължими от него професионални действия за законосъобразно провеждане на психологическото изследване на посоченото лице. В принципен план не е приложим и чл. 28 от ЗАНН с оглед степента на обществена опасност на нарушението.

Всичко гореизложено мотивира съдът да отмени изцяло обжалваното НП, като неправилно и незаконосъобразно.

По разноските:

С оглед изхода от делото и на основание чл. 63д, ал.1 от ЗАНН, ИА „АА“ – София дължи заплащане на сторените от жалбоподателя в хода на настоящото въззивно производство разноски, в размер на **300,00 лв.** за адвокатско възнаграждение, съгласно представения на л. 59 от делото договор за правна защита и съдействие имащ характера на разписка.

Така мотивиран и на основание чл. 63 и чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № ДАИ-0000111 от 01.06.2023 г., издадено от Главен секретар на ИА „АА“, със седалище в гр. София, с което на **Е. Г. И.**, от с. ***, общ. Дупница, с ЕГН *****, на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 178в, ал. 3, т. 4 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на **500,00 лева**, за нарушение на чл. 11в, т. 4, вр. с т. 12, пр. 1-во, вр. с чл. 24, ал. 3, т. 4 и т. 5 и чл. 30, ал. 7 от *Наредба № 36/15.05.2006 г., на МТ*, като **НЕПРАВИЛНО** и **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА ИА „АА“ – гр. София, със седалище: гр. София, ул. „Гурко“ №5, представлявано от изп. директор, да заплати в полза на **Е. Г. И.**, от с. ***, общ. Дупница, с ЕГН *****, сумата в размер на **300,00 лева** – адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред АС-Кюстендил, на основанията предвидени в НПК и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____